

اثر زغال فعال و نور بر انگیزش و رشد سوخت در دو جمعیت نرگس استان فارس

همایون فرهمند، مرتضی خوشخوی، اختر شکافنده

به ترتیب ترتیب دانشجوی دکتری، استاد و استاد یار بخش علوم باگبانی دانشکده
کشاورزی، دانشگاه شیراز

زغال فعال از جمله ترکیباتی است که در شرایط درون شیشه‌ای برای اهداف
گوناگون به ویژه جذب مواد فنولیکی تولید شده در محیط کشت استقاده می‌شود. جهت
بررسی اثر زغال فعال و شرایط نور و تاریکی بر انگیزش و رشد سوخت جمعیت‌های
نرگس 'شهلا' و 'مسکین' استان فارس؛ پژوهشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح به
طور کامل تصادفی صورت گرفت. برای انجام این پژوهش؛ زغال فعال در غاظت‌های ۰،
۲، ۴، ۶، ۸ و ۱۰ گرم در لیتر به محیط کشت موراشیگی و اسکوک (MS) افزوده شد.
سپس افزونه‌ها به صورت فلز دوقلو روی محیط کشت قرار گرفتند و در دو شرایط
متفاوت نور (۱۵۰۰ لوکس) و تاریکی نگهداری شدند. پس از انگیزش و رشد سوخت‌ها؛
تعادل وزن، قطر، طول و نسبت طول به قطر سوخت ها اندازه گیری شد. نتایج به دست
آمده از تجزیه آماری داده‌ها با نرم افزار آماری MSTATC نشان داد که در تمامی
غلظت‌های زغال فعال؛ ویژگی‌های اندازه گیری شده در هر دو جمعیت و در هر دو
شرایط افزایش چشمگیری نشان داد که با شاهد دارای تفاوت معنی دار بود اما بین غلظت‌
ها تفاوت معنی دار وجود نداشت. برهمکنش تیمار و جمعیت نشان داد که به جز در مورد
تعداد سوخت؛ در سایر صفات اندازه گیری شده جمعیت نرگس شهلا از میانگین با لاتری
برخوردار بود. در مجموع؛ اگرچه ۶ گرم در لیتر زغال فعال بیشترین اثر مثبت را داشت
اما با توجه به اینکه بین غلظت‌ها تفاوت معنی دار نبود ۲ گرم در لیتر زغال فعال به
عنوان بهترین تیمار انتخاب شد.